

Súd: Okresný súd Bratislava II
Spisová značka: 26Csp/116/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1218206341
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 06. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Radoslav Prutkay
ECLI: ECLI:SK:OSBA2:2021:1218206341.5

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava II sudcom Mgr. Radoslavom Prutkayom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o., so sídlom Pribinova 25, Bratislava, IČO: 35 792 752, zastúpeného: JUDr. Pavol Pospécha, advokát, so sídlom Lichnerova 23, Senec, IČO: 51 474 786, proti žalovanej: N. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalo bytom T. XXXX/XX, D., o zaplatenie 970,32 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 970,32 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne zo sumy 970,32 Eur od 06.04.2016 do zaplatenia, spolu s náhradou nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky v sume 72,04 Eur a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

II. Vo zvyšku súd žalobu zamietla.

III. Žalobcovi sa priznáva nárok na náhradu trov konania voči žalovanej v plnom rozsahu, o výške náhrady trov konania bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti rozsudku.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 01.08.2018 domáhal vydania rozhodnutia, ktorým by súd zaviazal žalovanú na zaplatenie istiny 970,32 Eur s príslušenstvom. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa 20.03.2015 so žalovanou uzatvoril zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500107714, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.200,- Eur. Poskytnutý úver sa žalovaná zaviazala splatiť v 36 mesačných splátkach vo výške 42,46 Eur. Žalovaná sa dostala do omeškania s úhradou splátky č. 9 o viac ako tri mesiace a to aj napriek predchádzajúcemu upozorneniu na uplatnenie práva veriteľa podľa § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej ako „Občiansky zákonník“) došlo k uplatneniu tzv. straty výhody splátok. Žalobcom uplatnený nárok pozostával z neuhradených splátok v celkovej výške 970,32 Eur. Žalobca si ďalej voči žalovanej uplatnil nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty vo výške 0,04 % denne zo sumy 970,32 Eur od až do doby pokiaľ táto zmluvná pokuta nedosiahne sumu a od tejto doby požadoval úrok 5,00 % ročne. Okrem toho sa žalobca dožadoval aj zaplatenia úrokov z omeškania vo výške vo výške 0,4% ročne zo sumy 970,32 Eur od 06.12.2015 do zaplatenia.

2. Rozsudkom zo dňa 21.02.2019, č. k.: 26Csp/116/2018-58, tunajší súd žalobu žalobcu zamietol, pričom žalovanej priznal právo na náhradu trov konania v celom rozsahu.

3. Voči uvedenému rozsudku doručil súdu dňa 10.04.2019 odvolanie žalobca. Namietal, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a že rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Uviedol, že i keď nepredložil dohodu o poskytovaní služieb, neznamená to, že postupoval v rozpore so zákonom, nakoľko tento dokument nemal vo vzťahu ku skutočnostiam uvádzaným v žalobe rozhodný význam. Mal za to, že svoju dôkaznú

povinnosť si splnil. Súd prvej inštancie ho nevyzval na predloženie ďalších dôkazov, čím nebola splnená požiadavka zachovania zásady spravodlivého súdneho procesu a bola mu tak konaním súdu odňatá možnosť konať pred súdom. Poprel, že by nezapočítanie odplaty za uzavretie Dohôd o poskytovaní služieb malo spôsobiť nesprávnosť výpočtu RPMN. Uzavretie predmetnej dohody bolo dobrovoľné, rovnako tiež následné platenie pravidelného mesačného poplatku. Poukázal na § 2 písm. g) zákona č. 129/2010 Z. z., z ktorého vyplýva, že do výpočtu celkových nákladov sa nezapočítavajú náklady, ktoré vyplývajú z dojednaní nepredstavujúcich podmienku pre získanie úveru. Vzhľadom k uvedenému považoval právne závery súdu prvej inštancie za nesprávne a žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zmenil a v tejto časti žalobe vyhovel a priznal mu nárok na náhradu trov konania.

4. Na podklade odvolania žalobcu Krajský súd v Bratislave uznesením zo dňa 27.05.2020, č. k. 7Co/133/2019-92, právoplatným dňa 11.06.2020, rozsudok Okresného súdu Bratislava II zo dňa 21.02.2019, č. k.: 26Csp/116/2018-58, zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

5. Krajský súd v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že ak mal súd prvej inštancie za to, že sú splnené všetky podmienky na rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 297 písm. b) CSP), medzi ktoré patrí aj nespornosť skutkových tvrdení strán, jeho zamietajúce rozhodnutie, ktoré založil na nepreukázaní tvrdených skutočností, je v rozpore so zásadou vyjadrenou v § 151 ods. 1 CSP. V prípade, ak mal súd prvej inštancie za to, že skutkové tvrdenia žalobcu nie sú dostatočné, mohol postupom podľa § 150 ods. 2 CSP požiadať žalobcu o ich doplnenie a nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie (§ 177 ods. 1 CSP). Súd prvej inštancie tak mal dbajúc na zásadu ústnosti a bezprostrednosti konania nariadiť na prejednanie veci samej pojednávanie, na ktorom mohol žalobca predniesť žalobu, na ktorom by súd postupom podľa § 181 ods. 2 CSP určil, ktoré skutkové tvrdenia považuje za sporné a ktoré za nesporné, čo malo zásadný význam pre ďalší procesný postup strán v konaní. Zisteným nesprávnym procesným postupom, tak súd prvej inštancie znemožnil žalobcovi uskutočniť jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Úlohou súdu prvej inštancie preto bude pri opätovnom posudzovaní uplatneného nároku žalobcu dôsledne vyhodnotiť, či strany sporu využili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s § 220 ods. 2 CSP odôvodniť.

6. Na pojednávaní konanom dňa 10.11.2020 na tunajšom súde predstúpila žalovaná. Uviedla, že si je vedomá, že je dlžná nejakú čiastku žalobcovi. Pôžičku si zobrala ešte s bývalým partnerom, avšak podpisovala ju sama. Následne prišla o prácu, v rokoch 2017 až 2018 mala iba minimálny zárobok. Ďalej uviedla, že aj v súčasnosti pracuje na dohodu, keďže musím vychovávať maloletú dcéru. S bývalým partnerom sa na splácaní nedohodla. V súčasnosti nie je schopná žalovanú sumu uhradiť, a to aj s ohľadom na súčasnú situáciu. S odstupom času už nevie presne uviesť, akým spôsobom bol úver čerpaný. Má problém dohľadať príslušné doklady, nakoľko sa medzičasom sťahovala.

7. Dňa 09.12.2020 doručila súdu svoje vyjadrenie žalovaná. Uviedla, že súdu predkladá originál dokladov o priamych hotovostných vkladoch na účet žalobcu. Taktiež uviedla, že sa jej nepodarilo zabezpečiť doklad o prijatej sume pôžičky na jej bankový účet vedený v Slovenskej sporiteľni z dôvodu, že účet už nevyužíva a Slovenská sporiteľňa prevody staršie ako 5 rokov nearchivuje.

8. Dňa 21.12.2020 doručil súdu svoje vyjadrenie žalobca. Uviedol, že na základe výzvy súdu predkladá prehľad platieb vykonaných žalovanou na úver č. 8500107714. Poslednú platbu eviduje zo dňa 16.12.2015 vo výške 69,78 Eur, od tohto dátumu sa žalovaná vyhýba svojej povinnosti uhrádzať splátky úveru. K vyjadreniu žalovanej uviedol, že žalovaná predložila potvrdenia o úhrade k úverom č. 850007982, č. 8500107717, č. 8500075984 a č. 8500086197, ktorá však nie sú predmetom tohto konania. Vzhľadom na uvedené trvá na podanej žalobe v celom rozsahu a navrhuje, aby súd žalobe vyhovel a súčasne žalovanú zaviazal aj na náhradu trov konania tak, ako si ich vyčíslil v žalobe.

9. Na pojednávanie konané dňa 22.06.2021 sa žalobca ani žalovaná nedostavili. Právny zástupca žalobcu podaním doručeným súdu dňa 11.05.2021 ospravedlnil svoju neúčast', ako aj neúčast' žalobcu z dôvodu hospodárnosti a z dôvodu nezvyšovaniu nákladov spojených so súdnym konaním. Žalovaná svoju neúčast' neospravedlnila a o odročenie pojednávania nepožiadala. Predvolanie na pojednávanie bolo žalovanej doručené dňa 06.05.2021.

10. Súd na základe vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi nachádzajúcimi sa v súdnom spise dospel k nasledovným skutkovým zisteniam:

11. Žalobca a žalovaná uzavreli dňa 20.03.2015 zmluvu o revolvingovom úvere č. 8500107714, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.200,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splácať v 36tich mesačných splátkach po 42,46 Eur, pri výške úrokovej sadzby 17,76 % ročne, RPMN 27,02 % a priemernej RPMN 34,42 %. Celková čiastka, ktorú musí klient zaplatiť je 1.648,56 Eur. Listom zo dňa 15.03.2016 žalobca oznámil žalovanej vyhlásenie predčasnej splatnosti celého úveru. Zároveň ju vyzval na úhradu uvedenej zosplatennej sumy pod hrozbou podania žaloby na súd. Pokusom o zmier zo dňa 12.04.2016 vyzval žalobca žalovanú na úhradu dlžnej sumy.

12. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase uzatvorenia zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

13. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

14. Podľa § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov; do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, a to najmä poisťné, ak spotrebiteľ musí navyše uzavrieť zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok.

15. Podľa § 2 písm. h) zákona o spotrebiteľských úveroch, celkovou čiastkou, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, súčet celkovej výšky spotrebiteľského úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom.

16. Podľa § 9 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

17. Podľa § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

18. Podľa § 52 ods. 2 OZ, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

19. Podľa § 52 ods. 3 a 4 OZ, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti

20. Podľa § 54 ods. 1 a 2 OZ, zmluvné podmienky upravené spotrebiteľskou zmluvou sa nemôžu odchyliť od tohto zákona v neprospech spotrebiteľa. Spotrebiteľ sa najmä nemôže vopred vzdať svojich práv, ktoré mu tento zákon priznáva, alebo si inak zhoršiť svoje zmluvné postavenie. V pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

21. Podľa § 121 ods. 3 OZ, príslušenstvom pohľadávky sú úroky, úroky z omeškania, poplatok z omeškania a náklady spojené s jej uplatnením.

22. Podľa § 544 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

23. Podľa § 517 ods. 1 prvá veta OZ, dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

24. Podľa § 517 ods. 2 OZ, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania, výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

25. Podľa § 3 nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

26. Aplikáciou citovaných ustanovení právnych predpisov na zistený skutkový stav dospel súd k záveru, že žalobou uplatnený nárok žalobcu voči žalovanému je čiastočne dôvodný.

27. V konaní bolo preukázané, že žalovanej mal byť úver poskytnutý na základe vyplnenia formulára označeného ak „Žiadosť o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu/zmluva spotrebiteľskom úvere revolvingového typu“. Z predmetnej listiny je zrejmé, že žalovaná najprv prostredníctvom tohto formulára požiadala žalobcu dňa 17.03.2015 o poskytnutie úveru.

28. Spornou medzi stranami bola skutočnosť, či žalovaná so žalobcom uzatvorila Zmluvu o úvere a teda, že existoval akýkoľvek právny titul, na základe ktorého bola žalovaná povinná žalobcovi uvedené sumy spolu so splátkou úveru uhrádzať. Krajský súd v Bratislave vo svojom uznesení, ktorým zrušil rozhodnutie súdu prvého stupňa vo veci samej uviedol, že úlohou súdu prvej inštancie bude vyhodnotiť, či strany sporu využili prostriedky procesného útoku, resp. procesnej obrany, a na základe predložených dôkazných prostriedkov znovu posúdiť opodstatnenosť uplatneného nároku a vo veci opätovne rozhodnúť.

29. Na pojednávaní konanom dňa 10.11.2020 na tunajšom súde predstúpila žalovaná, ktorá uviedla, že si je vedomá, že je dlžná nejakú čiastku žalobcovi. Pôžičku si zobrala ešte s bývalým partnerom, avšak podpisovala ju sama. Z tvrdení žalovanej teda vyplýva, že žalovaná so žalobcom Zmluvu o úvere uzatvorila. Žalovaná túto skutočnosť ani žiadnym iným spôsobom v priebehu konania nerozporovala.

30. Nárok žalobcu proti žalovanej teda vyplýva zo štandardnej formulárovej Zmluvy o úvere uzatvorenej medzi žalobcom ako dodávateľom a žalovanou ako fyzickou osobou zo dňa 20.03.2015, č. 8500107714. Zmluva má tak charakter spotrebiteľského právneho vzťahu. Spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu. S poukazom na uvedené a skutočnosť, že žalovaná svoj záväzok platiť úver riadne a včas nesplnila, v dôsledku čoho bol žalobca nútený od zmluvy odstúpiť, resp. vyhlásiť pohľadávku za splatnú, dostala sa žalovaná s plnením peňažného dlhu do omeškania. Žalobca tak relevantnými dokumentmi a listinami preukázal svoj nárok na zaplatenie istiny s príslušným zákonným úrokom z omeškania tak, ako je uvedené vo výrokovvej časti tohto rozsudku. Súd preto dospel k záveru, že žaloba žalobcu je sčasti dôvodná a preukázaná a žalobcovi v zmysle § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka priznal ním požadovaný zákonný úrok z omeškania vo výške tak, ako si ho uplatnil v žalobe. Súd žalobcovi priznal aj sumu vo výške 72,04 Eur predstavujúcu náhradu nákladov spojených s vymáhaním pohľadávky, ktoré žalobcovi vznikli v súvislosti s vypracovaním a zaslaním Pokusu o zmier žalovanej jeho právnym zástupcom. Uvedená suma tak predstavuje hodnotu úkonu právnej služby vrátane jedného režijného paušálu (61,74 Eur + 10,30,- Eur) určenej v zmysle vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

31. Súd však žalobcovi nepriznal nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty, pretože táto nebola individuálne dojednaná a spôsob jej určenia nemôže požívať právnu ochranu. V čl. 8 bod 8.1. zmluvy, má žalobca predformulovaný text, podľa ktorého v prípade omeškania dlžníka s úhradou mesačnej splátky alebo jej časti alebo záväzku podľa Dohody o poskytovaní služieb, ak bude uzavretá, je dlžník povinný zaplatiť veriteľovi zmluvnú pokutu vo výške 0,04% dlžnej sumy za každý deň omeškania, t. j. 14,6% ročne. V ďalších dojednaniach (ods. 8.3) je upravený mechanizmus maximálnej výšky zmluvnej pokuty v súbehu s úrokom z omeškania. Súdu je z jeho úradnej činnosti (z obsahu spisov v iných prejednávanych veciach) známe zakotvenie ustanovenia o zmluvnej pokute paušálne v predtlačí zmlúv. Toto dojednanie nespĺňa predpoklady individuálneho dojednanie zmluvnej pokuty. Len veľmi ťažko je možné predpokladať, že samotná žalovaná by sama prejavila vôľu uzavrieť takýmto komplikovaným spôsobom dohodu o zmluvnej pokute. Navyše nemala ani možnosť vylúčiť ustanovenia o zmluvnej pokute. Podľa názoru súdu, je spôsob určenia zmluvnej pokuty nejasný, nezrozumiteľný, keďže zmluvná pokuta má vychádzať zo základu, a to z „dlžnej sumy“, pričom sa vôbec nerozlišuje, čo predstavuje dlžnú sumu, neurčito je upravený aj mechanizmus počítania a maximálnej výšky zmluvnej pokuty. Z textu čl. 8. bodu 8.1 sa tiež javí, že zmluvnú pokutu 0,04 % denne by si veriteľ mohol uplatniť už v prípade samotného omeškania, a súčasne v prípade omeškania o viac ako tri mesiace. Formulácia je nejasná a pripúšťa výklad aj v tomto smere, že teda veriteľ by si zmluvnú pokutu mohol uplatniť i duplicitne. V celkovom kontexte vyjadrenia zmluvnej pokuty, podľa názoru súdu, sa nejedná o platne uzavretú dohodu o zmluvnej pokute, preto v tejto časti súd žalobu ako neopodstatnenú zamietol (§ 52 ods. 2, § 53 ods. 1, § 544 ods. 2, § 39 Občianskeho zákonníka). V tejto súvislosti súd poukazuje na rozhodnutie Krajského súdu Trenčín č. k. 27Co 34/2019, Krajského súdu Prešov č. k. 5Co 468/2017, Okresného súdu Prešov č. k. 32Csp 22/2018, Okresného súdu Trenčín č. k. 11Csp 20/2018.

32. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd v zmysle § 255 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že žalobcovi priznal voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške náhrady trov konania rozhodne súd v súlade s § 262 ods. 2 CSP po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na súde, proti ktorého rozsudku smeruje. Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané. Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a. neboli splnené procesné podmienky,
- b. súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c. rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d. konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e. súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f. súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g. zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h. rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Exekúciu možno vykonať na návrh toho, kto je oprávnený požadovať splnenie nároku z exekučného titulu preto, že povinný dobrovoľne nesplnil to, čo mu exekučný titul ukladá. Z dôvodov podľa osobitného predpisu môže návrh podať aj Justičná pokladnica. (§ 48 ods. 2 Exekučného poriadku).